

Buda Ferenc

Végszó

*Mi egyben állt mind szétomol
megül az útpadkán a por
szél fújja kerék fölveri
ám egy nap hűvös tengeri
párákból vidám fellegek
toronylanak a táj felett
majd egy-két óvatlan marék
hullt magból zsenge sarjadék
fakad ki zölden és üdén
a lüktető út rézsűjén
s mi széthullt ismét összeáll
és nincs halál és nincs halál*